

Zakon o upravljanju otpadom

Klasifikacija otpada

Član 8

Otpad se razvrstava prema katalogu otpada.

Katalog otpada je zbirna lista neopasnog i opasnog otpada prema poreklu i sastavu.

Opasan otpad se klasifikuje, kada je neophodno, prema graničnim vrednostima koncentracije opasnih materija.

Vlasnik i/ili drugi držalac otpada, odnosno operater, dužan je da klasifikuje otpad na propisan način, u skladu sa ovim zakonom.

Radi utvrđivanja sastava i opasnih karakteristika otpada lice iz stava 4. ovog člana dužno je da izvrši ispitivanje opasnog otpada, kao i otpada koji prema poreklu, sastavu i karakteristikama može biti opasan otpad.

Ministar nadležan za poslove zaštite životne sredine (u daljem tekstu: ministar) propisuje:

- 1) katalog otpada;
- 2) listu kategorija otpada (Q lista);
- 3) listu kategorija opasnog otpada prema poreklu i sastavu (Y lista);
- 4) listu opasnih karakteristika otpada (H lista);
- 5) listu komponenti otpada zbog kojih se otpad smatra opasnim (C lista);
- 6) granične vrednosti koncentracije opasnih komponenti u otpadu na osnovu kojih se određuju karakteristike otpada;
- 7) listu postupaka i metoda odlaganja i ponovnog iskorišćenja otpada (D lista i R lista);
- 8) vrste, sadržinu i obrazac izveštaja o ispitivanju otpada;
- 9) vrste parametara za određivanje fizičko-hemijskih osobina opasnog otpada namenjenog za fizičko-hemijski tretman;
- 10) vrste parametara za ispitivanje otpada za potrebe termičkog tretmana;
- 11) vrste parametara za ispitivanje otpada i ispitivanje eluata namenjenog odlaganju;
- 12) način i postupak klasifikacije otpada.

U propisu iz stava 6. tač. 2), 3) i 5) ovog zakona ministar utvrđuje listu srpskih standarda koji sadrže tehničke zahteve za kategorije i komponente otpada.

Uključivanje materije ili objekta u listu iz stava 7. ovog člana ne znači da je to otpad u svim slučajevima, već će se smatrati otpadom samo ukoliko ispunjava uslove u skladu sa ovim zakonom.

Ponovna klasifikacija opasnog otpada kao neopasnog otpada ne može se postići razređivanjem ili mešanjem otpada sa ciljem smanjenja početne koncentracije opasnih materija na nivo ispod graničnih vrednosti za definisanje opasnog otpada.

Otpad se može smatrati neopasnim otpadom u skladu sa katalogom otpada iz stava 2. ovog člana.

Nusproizvod

Član 8a

Vlasnik i/ili drugi držalac materije ili predmeta koji je nastao kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te materije ili predmeta, može sa njima postupati kao sa nusproizvodom, ako su ispunjeni sledeći uslovi:

- 1) da je dalja upotreba ove materije ili predmeta izvesna;
- 2) da se materija ili predmet može upotrebiti direktno bez dodatne obrade, osim uobičajenim industrijskim postupcima, koji ne uključuju postupke odvajanja neželjenih ili opasnih sastojaka;
- 3) da je materija ili predmet nastao kao sastavni deo proizvodnog procesa;
- 4) da je dalja upotreba materije ili predmeta dozvoljena, odnosno nije zabranjena, da materija ili predmet ispunjava sve relevantne zahteve u pogledu proizvoda, zaštite životne sredine i zdravlja ljudi za tu konkretnu upotrebu i da neće dovesti do štetnih posledica po životnu sredinu ili zdravlje ljudi.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, nusproizvod je otpad kada je tehničkim propisom kojim se uređuje postupanje sa proizvodima ili sa otpadom, odnosno smernicama Evropske unije u ovim oblastima određeno da se sa nusproizvodom postupa kao sa otpadom ili je njegova dalja upotreba zabranjena.

Ministar propisuje kriterijume za određivanje nusproizvoda.

Dokazivanje ispunjenosti uslova za nusproizvod

Član 8b

Vlasnik i/ili drugi držalac materije ili predmeta iz člana 8a može sa njima postupati kao sa nusproizvodom ako pribavi potvrdu o upisu u registar nusproizvoda.

Zahtev za upis u registar nusproizvoda podnosi se ministarstvu nadležnom za poslove zaštite životne sredine.

Vlasnik i/ili drugi držalac materije ili predmeta iz stava 1. ovog člana dokazuje ispunjenost uslova iz člana 8a stav 1. ovog zakona sledećim dokumentima:

- 1) ugovorom zaključenim sa budućim korisnikom te materije ili predmeta za koju se traži upis u registar;
- 2) tehničkom specifikacijom budućeg korisnika materije ili predmeta;
- 3) dokazom da materija ili predmet za koju se traži upis u registar nusproizvoda zadovoljava uslove u priloženoj specifikaciji.

Ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine izdaje potvrdu o upisu u registar nusproizvoda na osnovu ispunjenosti uslova iz čl. 8a i 8b ovog zakona i uzimajući u obzir smernice Evropske unije o nusproizvodima.

Ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine rešenjem odbija upis u registar nusproizvoda ako utvrdi da je tehničkim propisom kojim se uređuje postupanje sa proizvodima ili sa otpadom, odnosno smernicama Evropske unije u ovim oblastima određeno da se sa nusproizvodom postupa kao sa otpadom ili je njegova dalja upotreba zabranjena ili da nisu ispunjeni uslovi iz stava 3. ovog člana.

Potvrda, odnosno rešenje iz st. 4. i 5. ovog člana izdaje se u roku od 30 dana od dana prijema zahteva za upis u registar nusproizvoda.

Protiv rešenja iz stava 5. ovog člana može se pokrenuti upravni spor.

Vlasnik i/ili drugi držalac materije ili predmeta koji je upisan u registar nusproizvoda dužan je da obavesti ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine o svakoj promeni podataka na osnovu kojih je izvršen upis u registar nusproizvoda u roku od 30 dana od dana kada je promena nastala.

Vlasnik i/ili drugi držalac materije ili predmeta iz stava 8. ovog člana dužan je da Agenciji za zaštitu životne sredine dostavi izveštaj o nusproizvodima u roku od 30 dana od dana izdavanja potvrde o upisu u registar nusproizvoda.

Ministar bliže propisuje obrazac izveštaja o nusproizvodima, način i rokove za njegovo dostavljanje.

Prestanak statusa otpada

Član 8v

Pojedine vrste otpada prestaju da budu otpad u smislu člana 5. stav 1. tačka 17) ovog zakona, ako su bile podvrgnute operacijama ponovnog iskorišćenja, uključujući i reciklažu, pod sledećim uslovima:

- 1) da se materija ili predmet obično koristi za posebne namene;
- 2) da postoji tržište ili potražnja za takvim materijama ili predmetima;
- 3) da materija ili predmet ispunjava tehničke uslove za posebne namene i uslove propisane zakonom i standardima koji se primenjuju na te proizvode;
- 4) da upotreba materije ili predmeta neće dovesti do ukupnog štetnog uticaja na životnu sredinu ili zdravlje ljudi.

Uslovi iz stava 1. ovog člana uključuju granične vrednosti zagađujućih materija, kada je to neophodno, uzimajući u obzir bilo koje moguće štetne uticaje materija ili predmeta.

Količine materija ili predmeta koje su u skladu sa stavom 1. ovoga člana prestale da budu otpad, uračunavaju se u ukupne količine recikliranog i iskorišćenog otpada za potrebe ispunjavanja nacionalnih ciljeva reciklaže i ponovnog iskorišćenja koji su utvrđeni za ambalažni otpad, otpadna vozila, otpadnu električnu i elektronsku opremu i otpadne baterije i akumulatore.

Ministar propisuje:

- 1) tehničke zahteve za pojedine vrste otpada koje, u skladu sa smernicama Evropske unije, prestaju da budu otpad (papir, staklo, guma, tekstil, agregat i metal), kao i postupak ocenjivanja usaglašenosti;
- 2) tehničke zahteve za pojedine vrste otpada koje nisu obuhvaćene tačkom 1) ovog stava, kao i postupak ocenjivanja usaglašenosti;
- 3) druge posebne kriterijume za određivanje prestanka statusa otpada.

Ocenjivanje usaglašenosti sa tehničkim zahtevima iz stava 4. tačka 1) ovog člana sprovodi vlasnik i/ili drugi držalac otpada na propisan način.

O prestanku statusa otpada iz stava 4. tačka 2) ovog člana ministarstvo sprovodi ocenjivanje usaglašenosti i izdaje ispravu o usaglašenosti proizvoda, u skladu sa zakonom, uzimajući u obzir praksu Evropske unije o proglašenju prestanka statusa otpada.

Vlasnik i/ili drugi držalac otpada podnosi zahtev ministarstvu za sprovođenje ocenjivanja usaglašenosti iz stava 6. ovog člana, uz koji prilaže studiju opravdanosti o ispunjenosti uslova za prestanak statusa otpada.

Ministarstvo rešenjem odbija zahtev za sprovođenje ocenjivanja usaglašenosti ako nisu ispunjeni propisani tehnički zahtevi.

Rešenje iz stava 8. ovog člana je konačno.

Protiv rešenja iz stava 8. ovog člana može se pokrenuti upravni spor.

O prestanku statusa otpada iz stava 6. ovoga člana ministarstvo obaveštava Evropsku komisiju na način određen posebnim propisom.

Član 8g

Ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine vodi:

- 1) registar nusproizvoda na osnovu izdatih potvrda za upis u registar;
- 2) registar otpada koji je prestao da bude otpad na osnovu izdatih isprava o usaglašenosti proizvoda.

Podatke iz registra ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine dostavlja Agenciji za zaštitu životne sredine.

Ministar propisuje sadržinu zahteva za upis u registar nusproizvoda i registar otpada koji je prestao da bude otpad, sadržinu i obrazac potvrde o upisu u registar, način vođenja, sadržinu i obrazac registra.

III PLANIRANJE UPRAVLJANJA OTPADOM

Vrste planskih dokumenata

Član 9

Radi planiranja upravljanja otpadom u Republici Srbiji donose se sledeći planski dokumenti:

- 1) strategija upravljanja otpadom (u daljem tekstu: Strategija);
- 2) programi prevencije stvaranja otpada;
- 3) regionalni plan upravljanja otpadom;
- 4) lokalni plan upravljanja otpadom;
- 5) plan upravljanja otpadom u postrojenju za koje se izdaje integrisana dozvola;
- 6) radni plan postrojenja za upravljanje otpadom.

Strategija

Član 10

Strategija je osnovni dokument kojim se dugoročno određuje i usmerava upravljanje otpadom na osnovu analize postojećeg stanja i ciljeva upravljanja otpadom, određuju mere za unapređivanje upravljanja otpadom (priprema za ponovnu upotrebu, reciklaža, ponovno iskorišćenje, odlaganje i drugi načini tretmana otpada) na teritoriji Republike Srbije.

Strategija sadrži naročito:

- 1) analizu i ocenu stanja upravljanja otpadom;
- 2) nacionalne ciljeve upravljanja otpadom;
- 3) Nacionalni plan upravljanja otpadom.

Strategiju donosi Vlada za period od šest godina, a ocenjuje i, po potrebi, revidira jednom u tri godine.

Strategiju priprema ministarstvo nadležno za poslove zaštite životne sredine (u daljem tekstu: ministarstvo) u saradnji sa nadležnim organom autonomne pokrajine.

Strategija se objavljuje u "Službenom glasniku Republike Srbije".

Izveštaj o sprovođenju Strategije priprema ministarstvo i podnosi Vladi najmanje jednom godišnje.

Nacionalni plan upravljanja otpadom

Član 11

Nacionalni plan upravljanja otpadom (u daljem tekstu: Nacionalni plan), koji je sastavni deo Strategije, sadrži naročito:

- 1) očekivane vrste, količine i poreklo otpada koji će biti proizveden na teritoriji Republike Srbije, uvezen ili izvezen u drugu državu, uključujući i procenu stvaranja posebnih tokova otpada, a na osnovu količina proizvoda stavljenih na tržište Republike Srbije;
- 2) postojeći sistem sakupljanja otpada i mreža velikih postrojenja za ponovno iskorišćenje i odlaganje otpada, uključujući svako postupanje sa otpadnim uljima, opasnim otpadom i posebnim tokovima otpada;
- 3) procenu potrebe za novim sistemom sakupljanja, zatvaranja postojećih postrojenja za upravljanje otpadom, dodatnom infrastrukturu postrojenja za upravljanje otpadom u skladu sa načelom samodovoljnosti i blizine i, po potrebi, ulaganjima u izgradnju te infrastrukture;
- 4) plan za implementaciju smanjenja količina biorazgradivog otpada, koji se odlaže na deponije, mere za postizanje ciljeva smanjenja odlaganja ove vrste otpada, posebno za reciklažu, kompostiranje, proizvodnju bio gasa ili ponovno iskorišćenje materijala/energije;
- 5) kriterijume za određivanje lokacije i potrebne kapacitete novih postrojenja za ponovno iskorišćenje i/ili odlaganje otpada;
- 6) organizaciju upravljanja otpadom, uključujući podelu odgovornosti između javnog i privatnog sektora u oblasti upravljanja otpadom;
- 7) izvore i visinu finansijskih sredstava za sprovođenje svih mera upravljanja otpadom;
- 8) procenu korisnih efekata i održivosti primene ekonomskih i drugih instrumenata u upravljanju otpadom, uz nesmetano funkcionisanje unutrašnjeg tržišta;
- 9) mere i smernice za sprovođenje Nacionalnog plana;
- 10) način i rokove sprovođenja Nacionalnog plana.

Mere i smernice iz stava 1. tačka 9) ovog člana sadrže:

- 1) opšte mere upravljanja otpadom;
- 2) mere upravljanja opasnim otpadom;
- 3) mere upravljanja posebnim tokovima otpada;
- 4) opšte smernice (politike) upravljanja otpadom, planirane tehnologije i metode upravljanja otpadom, uključujući otpad sa specifičnim problemima upravljanja;
- 5) smernice za ponovno iskorišćenje i odlaganje otpada, uzimajući u obzir nacionalne ciljeve za smanjenje ambalažnog otpada i smanjenje otpada čiji se nastanak ne može izbeći, posebno smanjenje biorazgradivog otpada koji se odlaže na deponije;
- 6) smernice za osiguranje najpovoljnijih tehničkih, proizvodnih i drugih mera za postizanje ciljeva upravljanja otpadom;
- 7) kriterijume tehničke i ekonomske izvodljivosti upravljanja opasnim otpadom;
- 8) finansiranje i mere za uspostavljanje sistema upravljanja otpadom;
- 9) mere za sprovođenje kampanja za jačanje svesti javnosti i pružanje informacija namenjenih široj javnosti ili određenoj grupi zainteresovanih potrošača;
- 10) podatke o deponijama kontaminiranim istorijskim otpadom i mere za njihovu sanaciju;
- 11) druge mere od značaja za upravljanje otpadom.

Programi prevencije stvaranja otpada

Član 11a

Programi prevencije stvaranja otpada donose se radi sprečavanja negativnog uticaja ekonomskog rasta na životnu sredinu stvaranjem otpada (u daljem tekstu: programi prevencije).

Programima prevencije utvrđuju se ciljevi i mere prevencije stvaranja otpada, kao i procena mera prevencije ili drugih odgovarajućih mera koje mogu imati uticaj na:

- 1) opšte uslove stvaranja otpada;
- 2) dizajn, proizvodnju i fazu distribucije proizvoda;
- 3) potrošnju i fazu upotrebe proizvoda.

Program prevencije donosi Vlada za period od šest godina, a ocenjuje i, po potrebi, revidira jednom u tri godine.

Ministar propisuje listu mera prevencije stvaranja otpada.

Za mere prevencije usvojene u programima iz stava 1. ovog člana određuju se odgovarajuća posebna kvalitativna i kvantitativna merila za praćenje i procenu napretka u primeni mera, a mogu se odrediti i posebni kvalitativni i kvantitativni ciljevi i indikatori.

Regionalni plan upravljanja otpadom

Član 12

Skupštine dve ili više jedinica lokalne samouprave na čijim teritorijama ukupno živi najmanje 250.000 stanovnika donose, po pribavljenoj saglasnosti ministarstva, a za teritoriju autonomne pokrajine nadležnog organa autonomne pokrajine, regionalni plan upravljanja otpadom, kojim se definišu zajednički ciljevi u upravljanju otpadom u skladu sa Strategijom.

Regionalni plan upravljanja otpadom može se doneti i za teritorije opština na kojima živi manje od 250.000 stanovnika po prethodno izrađenoj studiji opravdanosti za donošenje regionalnog plana na koju saglasnost daje ministarstvo, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine.

Postupak izrade i donošenja regionalnog plana iz st. 1. i 2. ovog člana uređuje se sporazumom skupština jedinica lokalne samouprave, u skladu sa zakonom.

Upravljanje otpadom na teritoriji dve ili više jedinica lokalne samouprave iz st. 1. i 2. ovog člana vrši se u skladu sa regionalnim i lokalnim planom upravljanja otpadom.

Lokalni plan upravljanja otpadom

Član 13

Skupština jedinice lokalne samouprave donosi lokalni plan upravljanja otpadom kojim definiše ciljeve upravljanja otpadom na svojoj teritoriji u skladu sa Strategijom.

Lokalni plan upravljanja otpadom priprema služba jedinice lokalne samouprave nadležna za poslove upravljanja otpadom u saradnji sa drugim organima nadležnim za poslove privrede, finansija, zaštite životne sredine, urbanizma, kao i sa predstavnicima privrednih društava, odnosno preduzeća, udruženja, stručnih institucija, nevladinih i drugih organizacija koje se bave zaštitom životne sredine, uključujući i organizacije potrošača.

Period važenja i sadržina planova

Član 14

Planovi upravljanja otpadom iz čl. 12. i 13. ovog zakona donose se za period od 10 godina, a ponovo se razmatraju svakih pet godina, i po potrebi revidiraju i donose za narednih 10 godina.

Planovi iz stava 1. ovog člana sadrže:

- 1) očekivane vrste, količine i poreklo ukupnog otpada na teritoriji;
- 2) očekivane vrste, količine i poreklo otpada koji će biti iskorišćen ili odložen u okviru teritorije obuhvaćene planom;
- 3) očekivane vrste, količine i poreklo otpada koji će se prihvatiti iz drugih jedinica lokalne samouprave;
- 4) očekivane vrste, količine i poreklo otpada koji će se otpremiti u druge jedinice lokalne samouprave;
- 5) ciljeve koje treba ostvariti u pogledu ponovne upotrebe i reciklaže otpada u oblasti koja je obuhvaćena planom;
- 6) program sakupljanja otpada iz domaćinstva;
- 7) program sakupljanja opasnog otpada iz domaćinstava;
- 8) program sakupljanja komercijalnog otpada;
- 9) program upravljanja industrijskim otpadom;
- 10) predloge za ponovnu upotrebu i reciklažu komponenata komunalnog otpada;
- 11) program smanjenja količina biorazgradivog i ambalažnog otpada u komunalnom otpadu;
- 12) program razvijanja javne svesti o upravljanju otpadom;
- 13) lokaciju postrojenja za sakupljanje otpada, tretman, odnosno ponovno iskorišćenje i odlaganje otpada, uključujući podatke o lokacijskim uslovima;
- 14) mere za sprečavanje kretanja otpada koji nije obuhvaćen planom i mere za postupanje sa otpadom koji nastaje u vanrednim situacijama;
- 15) mere sanacije neuređenih deponija;
- 16) nadzor i praćenje planiranih aktivnosti i mera;
- 17) procenu troškova i izvore finansiranja za planirane aktivnosti;
- 18) mogućnosti saradnje između dve ili više jedinica lokalne samouprave;
- 19) rokove za izvršenje planiranih mera i aktivnosti;
- 20) druge podatke, ciljeve i mere od značaja za efikasno upravljanje otpadom.

Planovi iz stava 1. ovog člana moraju da budu usaglašeni sa Nacionalnim planom i dostavljaju se ministarstvu u roku od 30 dana od dana donošenja.